

hvilket den aldrig burde være. Tillægsbevillingslovens Opgave er en fuldkommen anden. Dens Opgave er at være rent udfyldende og supplerende. Paa Tillægsbevillingsloven skulde der kun aldeles undtagelsesvis findes andre Nybevillinger end saadanne, som nødvendiggøres ved Forholdenes Natur, til Eksempel Reparationer og Genoprettelse af Fortræd voldet ved Naturbegivenheder, foruden alle de andre smaa supplerende og ubetinget nødvendige Bevillinger, som det fra tidligere Tid har været almindelig anerkendt hører hjemme paa Tillægsbevillingsloven. Men egentlige Nybevillinger paa Bevillingsomraadet skulde ikke findes paa Tillægsbevillingsloven. Jeg erkender, at i en Tid som denne, hvor Situationen veksler med saa stor Hast og paa en saa uberegnelig Maade, er det naturligvis vanskeligere end paa nogen som helst anden Tid at faa alt det med paa Finansloven, som skal med paa den. Derfor kan det undskyldes, at der paa Tillægsbevillingsloven slipper noget mere med af det, der ikke hører hjemme der, end under normale Tider, men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg ved at gennemgaa de forskellige Ændringsforslag finder, at der er adskillige Ting, som ikke finder Undskyldning i Krigssituationen. Det er vel Bevillinger, som vi ikke har gjort Modstand imod i Finansudvalget, fordi vi i Realiteten erkender deres Berettigelse, men det er dog Bevillinger, som ubetinget ikke hører hjemme paa Tillægsbevillingsloven, og dette, at de staa paa denne og ikke paa Finansloven, giver en Forrykkelse af hele vor statsfinansielle Praksis, idet det giver en Splittethed og Delthed i Opstillingen og hindrer det fornuftige Overblik og ogsaa hindrer Rigsdagen i paa tilbørlig Maade at øve Kritik overfor Bevillingerne og deltage effektivt i Behandlingen af dem.

J. C. Christensen: Som det høje Ting har set af Listen over Ændringsforslagene og hørt af Ordføreren, har Venstre ikke kunnet tiltræde Ændringsforslagene under Nr. 17 og 18 vedrørende Statstilskud til to Landkommuner, en paa Sjælland og en paa Fyn, nemlig St. Mortens Landdistrikt og St. Hans Landdistrikt. Jeg skal nævne Grundene til, at vi ikke har kunnet tiltræde disse Ændringsforslag. For det første mener vi, at disse Kommuner, endskønt de er haardere beskattede end deres Nabokommuner, dog ikke er saa haardt beskattede, at der bør kunne være Tale om, at Statskassen

skal træde til. Det er nemlig fuldkommen ekstraordinært, at Staten træder til for at hjælpe Kommuner, fordi de har for store Skatter. Vi har gjort det i et Par Tilfælde med Købstadkommuner. Vi har gjort det overfor Esbjerg og overfor Allinge-Sandvig, hvor Forholdene var saa vanskelige, at man ikke kunde kræve, at vedkommende Kommunes Beboere skulde klare den økonomiske Situation; Kommunekassen befandt sig i. Men at komme ind paa at støtte Kommuner, som har for store Udgifter, med direkte Tilskud af Statskassen, synes dog at være en overordentlig betænkelig Vej at komme ind paa; og endskønt de to her nævnte Kommuner altsaa har langt større Udgifter end Nabokommunerne, har de dog ikke saa store Udgifter som mange andre Kommuner omkring i vort Land.

Ordføreren (Poul Christensen) gjorde Rede for vedkommende Kommuners Forhold og nævnte, hvor mange Beboere Kommunerne havde, hvor mange Skatteydere der var, den Del af Kommunernes Indtægter, som skulde komme ind ved Beskatning, og endelig Skatteprocenten og Ligningsprocenten. I Sct. Hans Distrikt var i Finansaaret 1915—16 Skatteprocenten 3,9 og Ligningsprocenten 7,8. Det er Procenter, som i Forhold til de fynske Nabokommuner er betydelige, men som i Forhold til mange andre Kommuner her i Landet ikke er synderlig store. At Ligningsprocenten er stor, viser blot, at man har fulgt Reglerne i vor kommunale Skattelovgivning om Nedsættelse for vedkommende Skatteydere, mange Skatteydere har haft smaa Indtægter, eller andre Forhold har gjort sig gældende, som har opfordret til at foretage Nedsættelser. I Sct. Mortens Landsogn, som er langt mindre end Sct. Hans Landsogn, var i Finansaaret 1915—16 Skatteprocenten 3,6 og Ligningsprocenten 7,5. Nu siges det, at i Finansaaret 1916—17 vil Ligningsprocenten i denne Kommune antagelig stige til mellem 10 og 11. Dette er, som jeg før nævnte, en betydelig Ligningsprocent i Sammenligning med Ligningsprocenten i Nabokommunerne, men ser man efter, hvorledes andre Kommuner her i Landet har det med Hensyn til Skatteprocenter og Ligningsprocenter, vil man finde mange, der i den Retning staa langt højere. Det er overordentlig let at nævne en hel Række Købstæder, der staa højere. Jeg skal eksempelvis nævne Hasle, der har en Skatteprocent af 7,8 og en Ligningsprocent af 10,3. Jeg